L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES – ES PUBLICA A LA TARD

ANY XXXIX — GIRONA, DIVENDRES, 13 DE NOVEMBRE DEL 1936 — NUMERO 10.011

FRANQUEIG CONCERTAT

Arribada l'hora, l'Exèrcit del Poble inicia una impetuosa terrible ofensiva atacant briosament amb èxit complet

La canalla feixista sabrà qui és el poble, quan aquest poble pot lluitar amb igualtat de condicions

"La victòria serà nostra", ha dit el general Miaja. El famós "No passaran!" és ja un "Passarem!" alegre i segur

XOC D'OFENSIVES

Ahir la lluita al front de Madrid va prendre el caràcter violentíssim d'un xoc d'ofensives. Contra l'embranzida de les tropes feixistes s'ha produït l'embranzida de les tropes populars. Són dues potents armadures en topada furiosa. Però darrera l'armadura fèrria de les forces republicanes hi ha els cors que bateguen per un ideal, i això dóna un decisiu avantatge.

El foc de la lluita ha encès, amb més flames que mai, el cel de Madrid i la terra que s'estén al sud de la població. Damunt un enemic que ha mantingut tossudament la posició d'atacant molts dies ha descarregat el cop d'un atac formidable.

Havent-se iniciat la gran operació amb un xoc d'ofensives aferrissades, el millor senyal serà l'abandonament, per l'enemic, de l'ofensiva seva. I en els comunicats oficials de Madrid trobem ja les primeres indicacions d'aquest canvi transcendental.

***

En ple curs l'ofensiva popular, no és encara hora de fer comentaris sobre el seu descabdellament ni sobre les seves conseqüències. No cal anticipar amb la imaginació el que les notícies ens diran. De tota manera, el fet que, al cap d'una setmana d'aguantar una sèrie d'atacs desesperats a les portes de Madrid, l'exèrcit popular hagi pogut iniciar una ofensiva de gran envergadura, mostra l'enorme vitalitat del poble republicà i obrer i constitueix un magnific exemple de coratge i d'heroisme.

***

L'èpica lluita que es sosté vora Madrid no és solament la lluita dels madrilenys. Es la de tots els pobles i de tots els homes democràtes i obrers de la República. Hi ha un ideal comú i una germanor d'ànima. Hi ha també la presència d'unitats militars dels països diversos, i adhuc la d'una columna internacional.

Només una altíssima causa humana pot aplegar les forces múltiples que combaten en aquestes hores contra el perill de la més negra reacció. Mentre que, per l'altra banda, quasi tots els combatents són mercenaris i fan el simple paper bèl.lic de material humà, els combatents de l'exèrcit popular es llancen a l'ofensiva amb una flama espiritual i amb una ofrena de sacrifici.

Dues ofensives han xocat. Dos exèrcits combaten. Però només un ideal entra en l'acció. I un ideal armat és molt més fort que les armes sense ideal.

A. ROVIRA I VIRGILI

L'estada dels periodistes francesos a Catalunya

Els peridistes francesos que passen uns dies a Barcelona, invitats expressament pel President de la Generalitat de Catalunya, varen tenir novament ahir ocasió de comprovar que el nostre país, a pesar de la guerra i de la profunda renovació política i social que s'ha operat, no és ni molt menys el què fins ara s'havia vingut escampant, per cert sector de la premsa a la veïna República.

Els redactors representants dels rotatius més importants de França, efectuaren una visita a la colònia Sedó, d'Esparraguera, al Monestir de Montserrat i per fi a S. E. el President de la República, en la seva residència oficial, el Parlament de Catalunya.

Aquestes visites, varen tenir cada una la seva especial característica, deixant en l'ànim d'aquests periodistes la sensació més complerta de normalitat. Així ho manifestaren repetidament de manera expontània durant el curs de la jornada.

Acompanyats d'uns representants del Comissariat de Propaganda, sortiren a primeres hores del matí per a visitar —com ja hem dit— la Fàbrica Sedó, d'Esparraguera de Montserrat. Varen recórrer una a una les diverses dependències de la mateixa, en les seves diferents seccions de filatures, teixits i acabats, on tingueren ocasió de comprovar que després de la col.lectivització tots els serveis de la mateixa funcionen amb admirable perfecció. S'els deixà amb absoluta llibertat per a preguntar a obreres i obrers, — que en nombre de més de 1.800, treballen en la fàbrica,— sobre les avantatges o inconvenients del nou règim que ells han creat. Tots en absolut s'expressaren en termes demostratius de gran optimisme en el pervindre del règim de col.lectivització. No dubtem que aquestes manifestacions dels obrers hauran produit als informadors estrangers immillorable impressió pel que es refereix al sentit ordenador i constructiu dels nostres obrers.

Després d'aquesta visita es traslladaren al que fou Monestir de Montserrat, on foren rebuts pel delegat conservador d'aquell recinte — company Gerard, el qual es sentà, a la taula, junt amb tots els visitants, en l'àpat que els hi fou ofert en el restaurant de Montserrat.

Al finalitzar aquest, feren us de la paraula els més significats representants de la premsa francesa i de les més oposades tendències, coincidint tots en manifestar que visitaven un país molt diferent del què en realitat havien pensat trobar. Volem destacar especialment alguns fragments dels parlaments allí pronunciats: "Ens havien dit que a Catalunya regnava el terror i el desordre i aquest viatje ens ha demostrat que els partits i els sindicats conjuntament han portat a cap la més admirable organització." "Farem un esforç formidable, per a que la política de França amb relació a Espanya, sofreixi una transformació." "Veiem en els combatents d'avui, el símil dels que lluitaven en defensa de la llibertat en 1914, 15, 16, 17 i 18, en els camps de França".

Després visitaren la Biblioteca del Monestir, l'església, la col.lecció importantíssima de pintures i també altres dependències, d'on pogueren treure immillorable impressió de l'ordre i cura amb què tot és conservat, impressió ben contrària al que s'ha vingut escampant a l'altra banda de fronteres, per part dels elements interessats en desprestigiar-nos.

A primeres hores de la tarda, s'inicià el retorn a Barcelona per a fer la visita a S. E. el President de la República. Aquesta visita deixà també immillorable impressió als periodistes francesos per la simpatia personal de S. E. i per la destacada personalitat política i intel.lectual del President Azaña.

Es canviaren frases d'afecte i també certes consideracions sobre el moment d'Espanya, i d'una manera especial pel que es refereix a la lluita que es desenrotlla en els fronts del centre. Segurament aquests companys de la premsa francesa, remarcaren l'optimisme que sa excel.lència el President exterioritzà en el curs de la conversació, sobre el resultat final de la lluita que tenim plantejada.

Es d'esperar qu'aquests periodistes

Es d'esperar qu'aquests periodistes, jectiva el que han vist en el curs de la diada d'ahir, diran en les columnes dels periòdics on treballen que la nostra Catalunya és quelcom molt diferent del què els nostres contraris han vingut contínuament escampant.

*

J. LLOBET

METGE

EX-AGREGAT DE L'HOSPITAL DE PARÍS

Gorja, Nas i Orelles

CONSULTA:
11 a 1 matí
i 4 a 6 tarda

LORENZANA, 30 pral.

TELEFON, 391

Varis actes simpàtics en el front d'Aragó

Ahir es va celebrar a Barbastre un acte organitzat pel Comissariat de Propaganda, de la Generalitat de Catalunya, en el que hi assistiren, a més del Comissari Miravitlles, l'escriptor rus Ilya Ehrenburg, l'escriptor francès Izara, Urales, de la C.N.T. i Cussó, del P.S.U.C.

Es donaren dues sessions de cinema una per la tarda, dedicada exclusivament als soldats i milicians, i altra a la nit dedicada a la població civil de Barbastre.

A la sortida de la representació de la tarda es va repartir un petit diari editat mitjançant la impremta ambulant de la camioneta del Comissariat de Propaganda, amb el títol "La Voz del Batallón Vorochilov". Es tracta d'un petit format d'uns 30 cm. en quadre, doblat amb quatre pàgines. Va cridar l'atenció la rapidesa amb què va ésser confeccionat i per l'interés de les noticies locals i dels fronts que publica.

A la sortida de la sessió de la nit es repartiren dues noves edicions d'aquest diari, amb els títols "El batallón Ciudad Rodrigo" i "Barbastro Invicto", dedicat el primer a Barbastre i el darrer a la població civil.

A la funció de la nit, durant la qual es representà el film rus "Chapaieff", varen assistir-hi, a més dels organitzadors, el coronel Villalba i altres caps de columna d'aquest sector. El film "Chapaieff", fou comentat en espanyol, aplicant-lo als moments actuals i buscant el paral.lelisme entre aquell moment revolucionari rus i la lluita que sostenen els nostres milicians contra el feixisme.

Miravitlles va fer la presentació dels que es trobaven a l'acte i recomanà al públic que al tocar-se la marxa fúnebre, es guardés un minut de sileci i de record, als companys caiguts. El públic que emplenava per complert el local, dempeus i amb el puny enlaire, demostrà la seva adhesió i simpatia a l'acte.

Miravitlles, en acabar-se la representació, va fer el següent parlament:

"Jo no vull acabar aquest acte sense dir uns mots meus. Els heroics milicians han tingut que lluitar no solacament contra el feixisme espanyol, no solament contra els mercenaris marroquís tramesos per aquest feixisme, no solament contra tots els bandits internacionals que estàn enrolats en el Terç estranger, sinó també contra el feixisme portugués que s'ha aliat amb els enemics de la nostra revolució, contra el feixisme alemany, que vol destruir aquest impuls de llibertat que il.lumina els paisatges d'Espanya i contra el feixisme italià que lluita fa molts anys, amb amenaces pel domini històric.

Els nostres milicians, joves inexperimentats, tenen que lluitar contra cinc països; contra el feixisme d'Espanya, contra els mercenaris marroquís, contra el feixisme de Portugal, contra el d'Itàlia, i contra el d'Alemanya; però les nostres milícies heròiques, sense armes, sense municions, com els milicians què en el film "Chapaieff" conegueren aquest magna epopeia de la revolució rusa; els nostres magnifics, els nostres heroics milicians, han tingut durant tres mesos cinc fronts internacionals, cinc països que llençaven contra nosaltres el millor de les seves tropes, dels seus quadros, dels seus armaments.

La lluita desigual hagués tal volta acabat amb la derrota del poble, sinó s'hagués aixecat al nostre costat un aliat poderós. Aquest aliat poderós, la U.R.S.S., constitueix el baluard indestructible de la nostra victòria. (Aplaudiments). I més grat, en nom dels milicians concentrats en aquest acte de Barbastre, en nom de Catalunya, en nom dels treballadors de Catalunya, en nom d'Espanya, en nom dels treballadors d'Espanya, més grat, dic, dirigir al company Ilya Ehrenburg, gran escriptor soviètic que representa aquí el seu país, l'expressió del nostre agraïment i de la nostra solidaritat amb el poble que tan dignament representa, (Aplaudiments).

A precs de moltes suggestions que fins a mi han arribat aquesta nit en nom de tots, jo demano al coronel Villalba que ha accedit (el coronel saluda dempeus i amb el puny enlaire) amablement a la nostra invitació, que en definitiva presideix aquest acte; jo li demanaria en nom de tots unes breus paraules als nostres incondicionals milicians.

Villalba, accedint a aquest prec, pronuncia el següent parlament, amb el qual es clogué l'acte.

"Poble de Barbastre i milicians catalans i de Barbastre que amb mi heu compartit els dies amargs en què amb pocs elements i pocs mitjans, lluitàvem contra la masa de fexistes que se'ns venia a sobre. La meva gratitud a vosaltres, en aquests moments tràgics de la present lluita, en els moments en què escolteu la meva veu alentadora per a acudir als llocs de perill."

"Un record per als camarades caiguts en la lluita i l'esperança de què aquest sublim exemple donat per ells, sigui la fita més forta que vostres pits, lliures avui i lliures en el pervindre, de l'enemic feixista. La meva gratitut al poble rus que ens ajuda poderosament prestant el seu apoi moral al començament i el seu apoi material avui, contribuint a la desfeta total del feixisme. La meva gratitut a tots vosaltres, tinguen la seguretat i l'esperança de que jo, el camarada Villalba, seré el primer en caure al davant vostre, abans de que el feixisme trepitji la terra d'Aragó." (Aplaudiments i visques).

L'acte d'anit va ésser una afirmació més antifeixista de la població civil de Barbastre, i una entusiasta lliçó dels soldats i milicians que lluiten en terres aragoneses.

M.ª Esperança Vilagran Quintana

Professora de Piano

S'ofereix per a donar lliçons a casa i a domicili.

Nord, 10, 2.º 2.ª - GIRONA

Un bell gest de Pau Casals

Cada any, per aquest temps, Pau Casals es posa el "cel.lo" sota el braç i se'n va a delectar amb el seu art insuperable als públics refinats de les ciutats d'Europa. L'art no té fronteres: ultrapassa aquestes estúpides ratlles ideals que els homes han creat per a separar uns pobles dels altres, i res no poden fer-hi les duanes internacionals. Arreu troba hospitalitat.

Aquest cop, però, el gran artista ha tingut el magnífic gest de posar voluntàries barreres al seu anar Europa endins. Pau Casals, ara, no vol petjar terres alemanyes ni terres italianes. Les unes i les altres es troben sota el jou opressor d'un feixisme asfixiant, i el músic eminentissim farà les marrades que calguin per ni atansar-s'hi tan solament. Bell gest, mestre! No els doneu les dolçors del vostre art! Com sempre, Pau Casals posarà calfreds d'emoció a les multituds filharmòniques, fronteres enllà. La nota del seu màgic "cel.lo" saturaran les gran sales de concerts d'aquesta vibració, pregona i gairebé superhumana, que només pot donar l'art quan, com en el cas del nostre músic ha assolit una perfecta integral. Però Pau Casals, farà més, aquesta vegada. Vingut d'una Espanya en plena guerra civil, l'artista es veurà escomès arreu amb preguntes apremiants. Hom li demanarà detalls de la terrible lluita, dels seus orígens, del seu desenvolupament, de la vida a la reraguarda, de la revolució en marxa... I ell, que ha viscut aquestes hores prenyades del dramatisme, n'ha sentit la punyent dolor i n'espera un desenllaç que coroni els anhels del poble treballador, podrà dir com són de criminalment falses certes informacions que una premsa filofeixista ha escampat pel món mab una intenció diabòlica.

Després dels concerts, quan ja hagi donat a les multituds la veritat de l'art, els podrà donar d'afegitó l'altra gran veritat. Els podrà dir com davant el tràgic daltabaix produït a la nostra terra, obra de la folla ambició d'uns generals, el poble l'autèntic poble, s'ha redreçat amb una vigoria inoïda i com lluita amb braó admirable. I els podrà dir, encara, com s'albira ja a l'horitzó resplendent, bella, magnífica, una llum nova. — **P.**

Hem de desterrar de la nostra reraguarda l'ociositat

En aquestes hores que es juga tot el nostre esdevenidor cal que siguem més severs que mai en emetre els nostres judicis sobre tots els problemes que ens afecten avui directament. Avui més que mai no hem de deixar en el silenci tots aquells aspectes que no s'adiguin prou bé amb el caràcter i finalitat del nostre moviment.

Un d'aquests aspectes que avui ens toca remarcar —ja que és d'una importància gairebé decisiva per la nostra economia i per l'èxit complert en l'endegament de la nova vida que en aquests moments s'apunta— és sens dubte evitar que per qualsevol concepte es crein a l'entorn del nou estat de coses que la guerra origina, una sèrie d'elements que no actuin d'acord al ritme accelarat i productiu que la nostra Revolució ha de tenir.

Altres abans que nosaltres han comentat aquestes qüestions, coincidint que no era potser ara el moment més apropiat per iniciar el règim de la reducció de les jornades de treball, com així s'ha fet des del primer moment. Altres han considerat equivocada, per raons d'oportunitat, l'adopció d'aquestes mesures en el moment que precisament tots els òrgans de producció del país calia que actuessin amb més intensitat que mai per tal de què fossin ateses totes les contingències que el front exigeix. Nosaltres també volem avui dir quelcom en aquest sentit que tanta importància té des del punt de vista moral i material en la vida del nostre poble.

Amb un ritme alarmant i creixent venim observant d'uns dies que la vida a Barcelona, especialment, no actua d'acord amb les exigències de la ciutat, aquesta vida íntima, podem molt be copçar per donar-nos perfecte compte d'una certa ociositat que en altres temps podriem fins i tot arribar a creure quelcom natural en una gran ciutat, però que avui, en les circumstàncies presents no podem admetre de cap de les maneres. Hi han infinitat de companys obrers, que treballen en oficines i despatxos, que fan una jornada tan reduïda de treball, que els hi resten un nombre massa exagerat d'hores, que no sempre desgraciadament són esmerçades en aquestes altres tasques que tothom s'hauria d'haver imposat de manera del tot desinteressada, per contribuir així amb proporció més o menys important a la lluita que tenim plantejada contra el feixisme. Altres companys, també de fàbriques i tallers, o sigui dels llocs directes de la producció, fan encara una jornada de treball tan reduïda que contrasta amb massa cruesa amb la vida intensa de penalitats i de lluita que els nostres homes del front ofereixen abnegadament.

Són aquests milers d'homes joves i forts, elements preciosos per intensificar una producció que sempre ens pot resultar beneficiosa, que hom veu vagar per la ciutat durant masses hores del dia i de la nit, creant així pels llocs de diversió un ambient que la ciutat i tota la reraguarda no hauria de tenir. Aquests milers d'homes, que disposen gairebé tots de suficients mitjans econòmics, amb motiu de l'augment general dels salaris, creen a més a llur entorn un altre exèrcit de paràssits que viuen a l'escalf material de tota aquesta ociositat.

Molt bé, naturalment, que hi hagi a la ciutat la sensació mes acostada a la normalitat i molt bé també que tots els obrers disposin, malgrat la gravetat innegable de les hores presents, de certs minuts d'esplai. I no parlar també que tots estem perfectament d'acord que la reducció de la jornada de treball és una de les conquestes que més ens han d'interessar. D'això, però, a creure que és ara el moment de posar al peu de la lletra en pràctica aquestes mesures hi ha la diferència notable que nosaltres hem pretès assenyalar i que esperem que tothom haurà de donar-se compte.

Cal que tothom —repetim— es percati de què fem la guerra, i que per tant tots els nostres actes i totes les nostres previsions han d'ésser encaminades vers aquest fi. Que no es malmeti cap esforç per treure el millor partit possible de les nostres disponibilitats de producció. Cal que tots nosaltres siguem conscients i responsables de la missió que a tots ens atany i que ens donguem perfecte compte de tota la magnitud de la nostra empresa. Desterrem de la reraguarda el més lleu signe d'ociositat i treballem tots amb el mateix esforç que ho fan els nostres companys que en el front ofereixen el més preuat que en la vida es pot donar.

Estadi Municipal de Vista Alegre

GIRONA F. C.

DIUMENGE DIA 15 — A tres quarts de tres de la tarda

GRANDIÓS PARTIT

C. E. SABADELL

FOURNIER

PUJOL - RIUS

MOTA - COLUNGO - RECASENS

SANGÜESA - CALVET - DIAZ - BUJ - MARZO

CONTRA

GIRONA F. C.

FLORENZA (s)

CARITG - BAIGES

TRIAS - PRIVAT - CAMPA

LLUC - BREMÓN - SAIS - JORDA - PARERA

Preus baratissims

Exposició Pardinyes

Pro-Infància

Cada vegada que hem intentat petjar els camins de l'art se'ns produeix un desgavellament mental que entorboleix el nostre modest bagatge artístic, una modèstia que voreja la ignorància. Sentim però la necessitat de comentar la restillera de treballs, que a la Biblioteca Municipal, llueix l'amic Pardinyes.

Un descansat elogi totalitari, del producte degut al primmirat llapiç de l'artista, fora mal comprès per Pardinyes. Ell, segons manifestació pròpia, fretura la necessitat de copçar tot l'abast d'un comentari. Un comentari que aixoplugui diversitat de suggerències... Insistim però, amb què l'art sols el coneixem per referències, no obstant hi direm la nostra.

L'exposició conté dues classes de treballs; l'un, caricatures i l'altre, percepcions subjectives de realitats recents que la maduresa del temps farà esdevenir històriques. Lamentem, però una mica l'escasseig del primer. Un enfilall més d'aquesta mena de fruita que amb tanta subtilesa logra reeixir el nostre amic ens hauria plagut més. Vegetem, però, amb un "Velilla" excel.lent, un "Comorera" ple de concisió, un "Puig Pujades" indefugible, Marcel.lí Domingo i d'altres tots ells matitzats per uns traços que la magnífica truculència de l'amic, converteix amb caricatures excel.lents i d'un elevat valor artístic.

En quant als altres treballs, llur capacitat artística li ha conferit l'habilitat de no caure en la xabacaneria que produeix la plasmació d'una percepció, quin fet ha esdevingut suara. Pardinyes, no obstant, continua essent el caracaturista nítid, quines dots tant li premiem. Un artista que es mou a meravella dins el camp de la pulidesa i l'originalitat.

B. P.

REBELION A BORDO

VERSIO ACURADAMENT DOBLADA EN ESPANYOL

Es la producció cim portada a la pantalla.

No deixeu de veure-la, els propers DISSABTE i DIUMENGE TOTS DOS DIES TARDA I NIT

"L'estómac és la deu d'alegria de la vida"

★

Cuideu-vos-el amb una bona alimentació i algunes cullerades de

DIGESTÓNICO del Dr. Vicente

ES VEN A LES FARMACIES

—Lecciones de Francés. Profesora nativa y con título. Plaza del Gra, 18, 2.° 1.ª

Si "BEN-HUR" entusiasmà a les multituts;

REBELION a BORDO

ho ha assolit amb escreix, per la seva millor tècnica; més intens dramatisme, i superba grandiositat.

NOTÍCIES

Subscripció en pro Milícies antifeixistes i orfes de les víctimes que està ocasionant la lluita de la nostra terra en defensa de la Llibertat i de la Democràcia.

	Pessetes
Suma anterior	84.017'44
Sindicat de Treballadors d'Hisènda U.G.T. (5.a entrega)	550'30
Sindicat de Telègrafs de Girona	375'30
Obrers i Empleats de l'Ex-Empresa Energio Elèctrica de Catalunya, que contribueixen amb l'import d'un jornal, Octubre	2.435'70
Paulí Roig Viader	25'—
L'Autonomista, diari republicà recaptació feta per conducte del mateix, Personal Cambra Agrícola de Girona	50'—
Vicenç i Ricard Camps	11'25
Família Blanch	25'—
Mestres del Partit de La Bisbal (4.a entrega)	702'25
Suma	88.192'24

Subscripció pro Hospitals de Sang

Suma anterior	108.607'80
Joan Clà	1'50
Sindicat de Telègrafs de Girona	375'30
Paulí Roig Viader	25'—
L'Autonomista, diari republicà, recaptació feta per conducte del mateix de:	
Família Blanch	25'—
Ricard Garriga Tolosà	50'—
Joan Rigau	10'—
Ambrós Planas	10'—
Obrers direcció tècnica Fàbrica Grober, S. A., Bescanó	34'50
Suma	109.159'10

Subscripció pro infància

Suma anterior	2.693'20
Angel Bartomeu	2'—
Suma	2.695'20

En el mercat de bestiar bovi celebrat avui hi han concorregut 264 caps havent-se recaptat 132 pessetes.

El ciutadà Lluís Castellvell que té tenda de comestibles a la Rambla de la Llibertat, 14, ha dipositat a l'Ajuntament un clauer que conté cinc claus, que ha trobat a la seva tenda, segurament abandonades involuntàriament per algun client que avui, mercat, a anat a comprar-hi. Seràn lliurades a qui acrediti que li pertanyin.

També el guàrdia urbà Narcis Bonet, hi ha dipositat un moneder trobat a la via pública que serà lliurat a qui acrediti que li pertany.

REBELION A BORDO

ha assolit l'èxit més esclatant de la temporada;

Per la seva tècnica,

pel seu intens dramatisme

Pel seu sentit verament humà

ES MES GRAN QUE "BEN-HUR"

ESPORTIVES

FUTBOL

L'equip del Recreatiu Gironí que jugarà demà a Bonmatí

Demà a les dues quaranta cinc de la tarda tindr lloc al camp del Bonmatí un interessant encontre entre els propietaris del terreny i Recreatiu Gironí.

Novament veurem a Recreatiu Gironí en camps forans en un partit interessantíssim que és esperat amb molta afició.

De no sorgir dificultats els equips seran: Boadella, Bordas, Teixidor, Vius, Bravo, Collgrós, Llopis, Furriol, Barberillo, Felip i Arbat. Suplent: Fragola.

Hem de fer remarcar la prova que es potra a cap dels tres excel.lents elements del Gerio F. C.: Llopis, Furriol i Barberillo en la davantera del Recreatiu Gironí. Calvet per afers professionals no podrà arrenglerar-se, i sembla dubtosa l'arrengleració d'Orts, l'entusiasta element del C. E. Ràpids s'ha confeccionat aixi les ratlles.

Resum: Un interessant encontre en què Recreatiu Gironí pot fer un bon paper.

T.

REBELION a BORDO

Deixarà un record inovidable, car la grandiositat i tècnica d'aquest film, són de tal magnitut que no admeten comparació

HIVERN...

VEGI VD. L'EXTENS I VARIATS ASSORTITS EN GENERES PER A LA PRESENT TEMPORADA

TRAJOS I ABRICS D'IMMILLORABLE QUALITAT. SEMPRE EL MES NOU. — ELS MILLORS PREUS

SASTRERIA QUINTANA

PLAÇA de les CASTANYES

DISSABTE i DIUMENGE
TOTS DOS DIES TARDA I NIT
TEATRE ALBÈNIZ
presentarà la formidable producció
REBELION a BORDO
VERSIO TECNICAMENT DOBLADA EN ESPANYOL
el més grandiós esdeveniment cinematogràfic.
A "BEN-HUR" el supera en grandiositat.
Més emocionant que "BEN-HUR" pel seu intens dramatisme.
Més notable que "BEN-HUR" per la seva inigualable tècnica.
TOTS DOS DIES, TARDA I NIT
NO DEIXEU D'ADMIRAR
REBELION A BORDO
al TEATRE ALBÈNIZ

Notes pregades

SINDICAT DE SANITAT I ASSISTENCIA SOCIAL U. G. T.

Secció d'Auxiliars de Farmàcia

Es prega a tots els afiliats assisteixin a la reunió que tindrà lloc diumenge dia 15 a les 10 del matí al local del Sindicat, antiga casa d'Obres Públiques.

El Comitè.

C. N. T. U. G. T.

Per acord pres en data d'avui pel Ram de l'Edificació U. G. T. -C. N. T. es fa avinent a tots els que abans d'aquesta data no estiguessin afiliats a cap organisme sindical, s'abstinguin rotundament de sindicar-se perquè no se'ls estendrà carnet.

Així mateix tots els companys que retornin del front perteneixent a les milícies i que pertanyin en aquest Ram d'aquestes sindicals.

Obligació de personar-se en alguna

Girona 13 de Novembre del 1936. — Els Comitès.

Dr. F Font Miralles
Consultori de malalties de l'aparell digestiu i nutrició
RAIGS X
Avinguda Alvarez de Castro, 9, primer
xamfrà Plaça Hospital
Consulta: dimarts, dijous i dissabtes de 3 a 6
Telèfon, 351

Carnet del radio-oient

HORARI D'EMISSIONS DE RADIO GIRONA

Emissió de sobretaula

A les 13. — Obertura. Senyals horaris pel carrilló. Música variada en discos.

A les 13'20. — Comissaria de la Generalitat de Catalunya a Girona.

A les 14. — Comissaria de Radiodifusió de la Generalitat, retransmès per R. A. de C.

A les 14'15. — Servei d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya.

A les 14'45. — Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 15'15. — Notícies des de Madrid i Fi de l'Emissió.

Emissió de nit

A les 19'30. — Obertura. Senyals horaris pel carrilló. Diari parlat C. N. T. F. A. I. **El dimarts i divendres:** Emissió dedicada als camperols per la Conselleria d'Agricultura.

A les 20. — Conselleria de Defensa, (Retransmissió per R. A de C.)

A les 20'20. — Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 20'40. — Servei d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya.

A les 21. — Comissaria de Radiodifusió de la Generalitat, amb el comunicat oficial.

A les 22. — Emissió de música selecta, en discos.

A les 22'45. — Resum del dia, des de Madrid, i Fi de l'Emissió.

PER TELÈFON

BARCELONA

EL CAPITA BAYO VISITA AL SENYOR COMPANYS

Barcelona, 14.— El President de Catalunya senyor Companys ha rebut avui, entre altres visites, la del capità Bayo.

CAP A VALENCIA

Barcelona, 14. — En el gabinet de prèmsa del President Companys han comunicat aquest migdia als periodistes que aquesta tarda, a les tres, surten cap a València el conseller senyor Artemi Aiguader i el sots-secretari de la Presidència senyor Rouret.

ESTRANGER

LA INSTAL.LACIO DE NENS ESPANYOLS A FRANÇA

París, 13. — Dos delegats de la Lliga Espanyola dels Drets de l'Home, es troben a París gestionant la instal.lació provisional a França de diversos milers de nens horfes o desamparats, procedents de regions afectades per la rebel.li ómilitar, especialment d'Extremadura, Castella i Andalusia, en quines regions els seus pares es vegeren obligats a fugir per no caure a mans dels feixistes.

AFrança han rebut l'apoi i la col.laboració entusiasta de la Confederació General del Treball, de la Lliga dels Drets de l'Home i de diverses entitats obreres.

Es probable que la primera expedició de nens espanyols arribi a França dintre d'una setmana. Es compondrà d'uns 400 nens d'ambdós sexes, que seran instal.lats en els departaments del Migdia.

LES ENORMES BAIXES DELS REBELS

Gibraltar 14. — Avui han arribat a aquesta població procedents de Sevilla vàries persones, les quals han manifestat que des de fa dos dies no paren de circular per les vies fèrries de Càceres, Badajoz, Huelva i Sevilla innombrables trens completament plens de ferits procedents del sector de Madrid. El número de ferits que han estat traslladats a Sevilla i Càdiç és enorme, fins al punt de què tots els hospitals i mabulàncies resulten insuficients, havent-se tingut d'improvitzar nombrosos hospitals de sang.

A Sevilla la població està consternada davant l'espectacle de tan gran desastre.

MADRID

NOMENAMENT

Madrid, 14.— Ha estat nomenada secretària general del Consell del Secretariat de la Junta de Defensa de Madrid, la ciutadana Sofia García.

Adhesions

Madrid, 14.— La Junta de Defensa de Madrid ha rebut en el dia d'avui les següents adhesions:

Institut Nacional de Previsió per mitjà d'una comissió acompanyada del ciutadà Demòfilo de Buen, Banc de Crèdit Local d'Espanya, Mont de Pietat, Confederació de les Caixes d'Estalvi, Confederació d'Empleats de Madrid i la seva Província afecta a la U. G. T.

S'ha entrevistat amb la Junta de Defensa de Madrid una comissió de l'Ajuntament de la capital de la República presidida per l'Alcalde. Aquest ha expressat al general Miaja l'adhesió incondicional a la Junta de Defensa de Madrid en nom de la Corporació, oferint-se en tot quan sigui necessari.

TELEGRAMA

Madrid, 14. — El President-General de la Junta de Defensa de Madrid ha enviat al President de la Generalitat el següent telegrama:

"La Junta de Defensa agradece vivamente salutción expresada su telegrama. En vanguardia en la lucha contra el fascismo criminal esta Junta espera brindar a V. E. y pueblo libre la bandera del triunfo."

TRES MINISTRES DEL GOVERN SON A MADRID

Madrid, 14. — Avui ha estat a Madrid el ministre d'Estat de la República, Alvarez del Vayo.

Madrid, 14. — Aquesta tarda s'ha reunit la Junta de Defensa de Madrid amb assistència del ministre de Justícia, García Oliver, i del ministre de Sanitat Frederica Montseny.

En la reunió h'han canviat impressions sobre les operacions portades a cap al sector del Centre i s'han adoptat les mesures oportunes.

EL GENERAL MANGADA LLEUMENT FERIT

Madrid, 14. — Un diari assegura haver rebut a darrera hora d'aquesta tarda la notícia que ha resultat lleument ferit el general Mangada.

HA MORT AL FRONT EL C. POLITIC DEL PARTIT COMUNISTA

Madrid, 14. — Al front de Madrid ha mort gloriosament el comissari polític del aPrtit Comunista, José Gonzàlez Vicente.

UNA CARTA D'ANDRE MARTY

Madrid, 14. — André Marty, delegat dels treballadors parisencs a Madrid, ha rebut una carta de Largo Caballero adreçada als treballadors de França, agraint-los la col.laboració i l'ajut prestats als espanyols i al Govern legítim.

André **Marty li ha contestat** amb una altra carta expressant l'emoció que li ho produït el comunicat de Largo Caballero i dient que té el convenciment que els obrers francesos augmentaran l'esforç per tal d'ajudar el poble espanyol fins a l'acabament de la guerra civil amb le'sclafament dels bàrbars feixistes.

UNES DECLARACIONS DE LA JUNTA DE DEFENSA

Madrid, 14. — Fins a la Junta de Defensa de Madrid han arribat notícies segons les quals les emissores franceses han llançat emissions recollides de periòdics estrangers sobre maltractament als detinguts feixistes.

En vista de l'intent de la campanya que amb ella s'ha començat a realitzar s'han vist obligats els consellers a declarar davant d'Espanya i davant de les nacions estrangeres que tot el que es digui en aquest assumpte és completament fals. Ni els presos són víctimes ne maltractament, ni menys poden tèmer per llur vida. Tots seran jutjats dintre la legalitat en cada cas. La Junta de Defensa no ha de prendre cap més mesura i no solament no permetrà que es faci res en aquest aspecte als que intervinguin o hagin intervingut, sinó que s'executarà dintre de l'ordre i de les normes establertes.

EL CAP DEL GOVERN VISITA CIEMPOZUELOS, ARANJUEZ, SESEÑA, VALLECAS...

Madrid, 14. — El Cap del Govern, que, com se sap, per necessitats de guerra hagué de sortir de la capital d'Espanya, instal.là en un poble de la provincia de Madrid el seu quarter general.

Avui ha visitat diversos pobles del front de Madrid.

El camarada Largo Caballero ha estat als pobles de Ciempozuelos, Aranjuez, Seseña i d'altres. Al migdia ha estat a Vallecas.

En tots aquests fronts ha estat conversant amb els caps d'Esta Major de les diverses columnes operans.

La seva presència ha estat acollida amb grans mostres d'entusiasme per les fòrces del Govern.

Durant el temps que el ministre de la Guerra ha estat absent de Madrid i junt amb el ministre d'Estat i comissari de Guerra, senyor Alvarez del Vayo, han estat en contínu contacte amb els diversos comandaments que a Madrid actuen per coordinar l'acció que ha culminat en l'organització i posta en marxa de la gran contraofensiva iniciada en el dia d'ahir.

Última hora de Madrid

CRIMINAL SALVATJADA DE L'AVIACIO FEIXISTA

Madrid, 14.— Prop de les vuit d'aquest mati tres trimotors facciosos han aparegut sobre el cel de Madrid. Aquests aparells que volaven a gran altura han descendit tot d'un plegat i han evolucionat al llarg de la Glorieta d'Atocha, antic Passeig de Maria Cristina, Prado i Delícies on hi havia molta gent. El dia era bo i estaven prenent el sol, dones, vells i criatures.

Els avions en descendir han llançat dotze bombes que han caigut al llarg del Passegi de Maria Cristina i prop del Ministeri d'Obres Públiques. Han resultat molts ferits, més de dues centes persones, entre elles molts de greus. Segons les nostres dades, han etat contats 53 cadàvers. — Febus.

SENTENCIA

Madrid, 14.— Ha estat dictada sentència contra el sergent del Terç Josep Munyoz Pérez. Ha estat condemnat a reclusió perpètua. — Febus.

LA SITUACIO A MADRID ES MENYS INQUIETANT

Madrid, 14.— La situació a Madrid de relativa inquietut en els fronts més aprop de Madrid ha durat tota la nit. Des del matí d'avui ha canviat favorablement per a les nostres forces. L'enemic ha intentat atacar furiosament però les nostres heròiques tropes no li ha deixat lograr els seus objectius.

Les forces lleials han resistit amb valentia els embats facciosos i han recuperat part de les posicions que ja teniem ahir.

Les forces de la República continúen amb esperit molt elevat.— Febus

Les persones aimants del bon cinema no han de perdre l'ocasió de veure el film
REBELION a BORDO
VERSIO DOBLADA TECNICAMent EN ESPANYOL
i no en sortiran decebuts; car és la més monumental producció que hom ha pogut admirar.

L'Autonomista
ES TROBA A LA VENDA A LA
LLIBRERIA GARBÍ
DE LA RAMBLA DE LA LLIBERTAT
TOTS ELS VESPRES EL PUBLIC
POT ADQUIRIR
L'Autonomista
a la
LLIBRERIA
GARBÍ

* * *
CONSULTORI MÈDIC-QUIRÚRGIC
- DE -
ELISEU JUBERT i JOAQUIM JUBERT
(malalties de les criatures, medicina interna). (malalties de la pell. - cirurgia infantil). - cirurgia dels ossos i articulacions. - fractures).
GABINET DE RAIGS X.
RAIGS X TRANSPORTABLES A DOMICILI.
Plaça de la República. 7 prals. - Telèfon, 205
GIRONA

AGUA MINERAL NATURAL
VICHY CATALAN

REDACCIO, ADMINISTRACIO I TALLERS
GIRONA — PREMSA, 4 i 5
Telèfons: 121 i 436 X
NÚMERO SOLT: 15 CTS.

L'AUTONOMISTA

GIRONA, DIVENDRES, 13 DE NOVEMBRE DEL 1936

SUBSCRIPCIONS
Girona, ciutat, 2'50 pessetes mes.
Id. comarques, 7'50 ptes. trimestre.
Vegi's la tarifa de publicitat.
NÚM. ENDARRERIT, 25 CTS.

ESPORTIVES

Demà al matí sardanes a la Piscina

Demà a les 11 del matí, tindrà lloc a la Piscina de la nostra ciutat, una **selecta audició de sardanes a càrrec d'una renomenada cobla.**

Aquest festival és a profit de l'obra que està realitzant el Socors Roig Internacional i pot portar-se a cap mercès al desinteressat gest dels que prenen part en el festival, els quals cedeixen gentilment els seus ingressos en **benefici del S.R.I.**

Hom espera que l'afició sardanística gironina acudirà a delectar-se al so de la cobla a l'ensems que col.laborarà a l'obra humaníssima que està realitzant el S. R. I.

Demà a les 11 del matí, Hoquei damunt patins a la Piscina

Navi Hoquei de Barcelona-G.E. i E.G.

Una vegada més, els aficionats a aquest esport tant emotiu, com és l'hoquei **damunt patins, tindran ocasió de** delectar-se amb les primícies d'una **partida jugada dintre el magnífic** marc de la nostra **Piscina.**

L'equip que ens visitarà és el Navy **Hoquei Club de Barcelona que per la** seva rapidesa en les jugades ha sabut conquerir-se un envejable lloc entre els equips qu practiquen aquest esport.

Els nostres joves equipiers es presten amb tot entusiasme a donar-los-hi la rèplica, ja que malgrat el temps que no han actuat **estan en magnífica forma.**

Es d'esperar que els esportius gironins faran acte de presència a la Piscina on també tindrà lloc una gran audició de sardanes i tot, tot, a profit del Socors Roig Internacional.

Tots els que prenen part en aquest festival treballen gratuitament així com **també la Piscina, la cobla, els equips** d'hoquei, àdhuc el benefici que s'obtingui amb la venda de les consumacions, tot, íntegrament és a benefici d'aquesta modèlica entitat d'ajut que tant treballa contra el feixisme.

Els equips s'arrengleraran d'aquesta manera:

Navy Hoquei Club: Cubas, Neuman I, Neuman II, Bassols, Compte. Suplent: Anselmo.

G. E. i E. G.: Roca, Pera, Serra II, Comadira i Serra I. Suplents: Canals, Riera i Coll.

Interessant i disputat partit benèfic, per a demà a l'Estadi Municipal de Vista Alegre, entre el Gerió F. C. i la J. E. Independència

Demà a l'estadi de Vista Alegre, tindrà lloc un interessant encontre de futbol entre els primers equips del Gerió F. C. i la J. E. Independència. En aquest partit serà disputada una magnífica pilota, galantment cedida pel ciutadà Josep Iglesias.

Aquest partit serà a benefici del jugador infantil Antoni Mellado, que tingué la dissort de trencar-se una cama, el passat diumenge, jugant un partit amistós a Cornellà.

Es d'esperar que es veurà un bon partit ja que les forces d'ambdós bàndols són molt igualades, tinguent tots dos onzes un joc molt afiligranat i de passis curts.

El partit començarà a les 10'30 en punt del matí i l'arrengleració dels equips serà la següent:

Gerió F. C.: Delfin, Rabasseda, Rovira, Cono I, Llopis, Costa, Sois, Rubau, Hernàndez, Juan José i Quintana.

La J. E. Independència tindrà la baixa de Gruartmoner i de no haver-hi dificultats a última hora s'arrenglerarà **així:**

Pascual, Bach, Bosch I, Bosch II, Colomer, Tomàs, Fornells, Torres, Juandó, Massó i Aleixandri. Suplents, Calvet i Caballé.

Esportius! Si voleu veure un bon partit i pel caire benèfic del mateix no **deixeu d'assistir diumenge al matí al** camp del Girona F. C.!

DELS ESCRITS PUBLICATS A **L'AUTONOMISTA** EN SON RESPONSABLES LLURS AUTORS : : : : : : : : :

DIBUIXOS DE "L'AUTONOMISTA"

—Mira que satisfet que està el noi amb les ferramentes que li has comprat.

Telègram de la selva. —...el saludo... molt atentament... com el seu més affm y SSS... Els tens? -Umba-Umba.

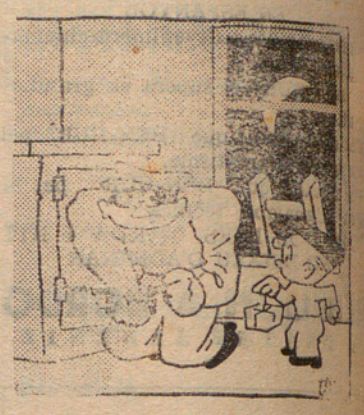

—Serveixi's papà; s'ha descuidat del seu berenar.

—★—

CAMARADAS:

A beneficio de las Milícias Populares que en defensa de las libertades del pueblo combaten en el frente de batalla contra el fascio imperialista, **cedemos, a partir de hoy, el 50 por 100** de lo que produzca la venta de las siguientes obras, originales del popular **Juan García Morales,** el cura del pueblo que tan brillantes campañas viene realizando en las columnas de «Heraldo de Madrid» contra el fascismo y en favor de los humildes:

HIPOCRITAS, FARSANTES, FARISEOS	Ptas.	1'50
TRES AÑOS DE LUCHA	»	2'00
EL CRISTO ROJO	»	3'00
ATISBOS	»	3'00

ANTIFASCISTAS, comprad estas obras y no solamente con ello contribuiréis a beneficio de las Milícias sinó que os haréis con obras de positivo valor y actualidad.

Punto de venta:
CENTRO DE SUSCRIPCIONES DE VICENTE Y RICARDO CAMPS
Anselmo Clavé, 20, (bajos). — GERONA

Entrevista amb M. Djarim Consol general de Turquia a Barcelona

Turquia és una República sortida d'una lluita llarga i heroica amb els enemics més forts. Per aquest motiu ens ha semblat interessant parlar uns minuts amb el representant consular d'aquest país a Catalunya, M. Fuad Djarim, per conèixer l'opinió del seu país vers nosaltres i informar-nos a més de la seva impressió personal en el temps que porta de viure entre nosaltres.

M. Fuad Djarim ens indica que llurs atribucions no li permeten concedir-nos una entrevista política, de forma que les seves paraules seran solament **reflexe de la seva opinió personal.**

Aclarit aquest extrem M. Djarim ens diu que en un mes que porta d'estada a Barcelona la seva impressió és excellent. Solament l'ha sorprès que la gent es preocupi de la manca de queviures, tota vegada que en moltes ciutats de l'estranger que no han sofert els transtorns d'una guerra civil la vida no és molt més agradable que ací.

Afirma que des de que està a Barcelona no ha pogut observar cap violència en els procediments dels governamentals. Totes les paraules de M. Djarim deixen entreveure una veritable **simpatia pel nostre país.**

El règim que està en camí d'instaurar-se a Catalunya i a Espanya té poca relació amb el de la República de Turquia.

Turquia és un país que està en camí d'industrialitzar-se des de l'advenim ent de la República. L'esforç dels actuals dirigenst va dirigit vers la introducció de lleis socials convenients i concretes que facin impossible una falsa aplicació en el pervindre.

La força de la República de Turquia **radica en haver sabut imposar des de** l'adveniment el silenci als partidaris del sultan i a tots els demés adversaris, ben nombrosos per cert. Per altra part Turquia ha sofert molt, per la intervenció de paisos estrangers en la seva política, coneixent per tant l'amargor que semblants poden proporcionar a Espanya.

El período d'intervencions estranyes en els assumptes de Turquia està definitivament acabat —ens diu el nostre interlocutor, i afegeix tot seguit amb energia—. "El nostre Govern Republicà **no tolerarà cap intervenció directa** o indirecta. Per aquesta raó a Turquia no l'inquieta pas res el règim vigent en els demés paisos. Nosaltres no ens barregem en els assumptes d'Espanya, però no veiem el més petit inconvenient a què Turquia mantigui les millors relacions amb una Espanya republicana, sindicalista o comunista."

A la nostra pregunta: Quina és l'opinió en el vostre país respecte a Espanya? M. Djarim ens contesta: "Els turcs prefereixen a tot altre règim el republicà".

Abans de donar per acabada aquesta entrevista indicàrem al Cònsol que ens donés alguns detalls sobre la guerra civil a Turquia, del que es desprèn que aquest poble hagué de vèncer molts més obstacles que el nostre per aconseguir la victòria. Els republicans turcs **estaven absolutament mancats de tot,** no tenien armes ni municions i molt menys queviures i indústria de guerra.

A Turquia ho aconseguí tot, la gran abnegació del poble que mantingué en tot moment la més absoluta confiança en un home: Kemal Ataturk, la fe en aquest home els féu triomfar en la lluita i ell segueix conduint-los avui amb la general complaença.

M. Djarim, ens cita unes paraules pronunciades per Kemal Ataturk, en plena assemblea, i en un trist dia per les armes del poble turc:

"A qué ve tanta lamentació; l'enemic prendrà encara altres ciutats i avançarà molt més encara..."

Malgrat tants obstacles, malgrat de totes les derrotes sofertes pels **republicans turcs, aconseguiren vèncer.**

Amb aquestes paraules ens acomiadem de M. Fuad Djarim, que encara que no ha volgut fer-nos un pronòstic sobre el resultat final de la nostra lluita, ens ha reconfortat en gran manera.

—Véndese coche para niños, usado, a precio de ganga, razón: Lorenzana, 19, pral.

—Matrimoni, bones referències, desitja habitació i dret a cuina en casa particular, dirigir-se a núm. 202.

VINS SELECTES
Conca del Gayà
PROVEU-LOS I ELS ADOPTAREU
Celler Cooperatiu del Sindicat Agrícola de Vilarrodona

Marca registrada
DIPÓSIT EXCLUSIU:
COLMADO CANADELL
Sols és llegítim el que porta el precinte amb el seu escut.
COMPTE AMB LES IMITACIONS.

FULLETO DE L'AUTONOMISTA — Núm. 269

R. ORTEGA Y FRIAS

La Casa de Tócame-Roque

(Con autorización de la Editorial Castro, S. A, Carabanchel Bajo, Madrid)

sabilidad es muy grande. ¿Cómo responderé a mi ilustre pariente don Diego de Sandoval? Esa infeliz **se extravía,** la reina la protege y... así está el mundo.

Después de mucho hablar del suceso, convencióse la superiora de que no le quedaba más recurso que resignarse.

¿Qué le convenía determinar en aquella situación?

Por de pronto debía escribir a su ilustre primo, participándole que se acababa de cometer el mayor de los abusos y declinando toda la responsabilidad por las consecuencias que el suceso pudiera producir.

Así lo hizo la anciana.

Su carta era una serie de lamentos

Quiso la casualidad que al día siguiente fuese uno de los señalados para la salida del correo que debía ir a Guadalajara, y por consiguiente, cuarenta y ocho **horas después podría recibir** la noticia el señor de Sandoval.

Entretanto, doña Inés se instalaba en palacio como si fuera de la servidumbre de la reina.

Con ésta conferenció y supo que preso estaba el fingido don Pedro de Meneses, y que por consiguiente Jacinto debía posesionarse de los bienes que constituían el mayorazgo de su familia.

Ya no era el mancebo un desdichado cualquiera, un pobre diablo a quien puede mirarse con desdén, sino un caballero muy principal, y rico por añadidura.

Doña Bárbara quería proteger a la hija de don Diego, y de su buena voluntad acababa de dar una prueba; pero no quería traspasar ciertos límites.

—Escribid a vuestro amante —dijo—; pero no lo veréis porque así lo mandan las conveniencias. Vuestro padre vendrá, os iréis con él, porque otra cosa sería un escándalo y después veremos lo que puede hacerse según sus determinaciones.

—Seguiré luchando —dijo doña Inés.

—Y creo que al fin triunfaréis.

—Tal vez; pero será después de sufrir muchas penalidades.

—Ya es rico ese mancebo.

—Pero mi padre lo aborrece.

—Y según tengo entendido, más rico puede ser.

—A pesar de todo eso, mi padre le negará mi mano.

—Yo haré uso de mi influencia; pero si resiste...

—Temo que otra vez y descaradamente me encierre en el convento.

—No deploréis las dsgracias antes de que hayan sucedido. Preparáos para todo y dejad que las circunstancias decidan.

Doña Inés escribió a su amante con las frases más tiernas; pero tuvo que advertirle que nada hiciese para verla, porque sería ingratitud desobedecer las órdenes de su majestad.

Una hora después entraba en la casa de Tócame-Roque un individuo de la real servidumbre.

—¿El señor aJcinto de Meneses? —preguntó.

—No sé si está en su cuarto —le contestó una vecina.

—Pero si me decís cuál es su habitación...

—¿Le traéis algún recado?

—Una carta.

—¿De parte de quién?

—¿Y qué os importa?

—Como me preguntáis, os respondo.

Trabajo le costó al mensajero encontrar quien le dijera lo que deseaba.

Por fin llegó al aposento de Jacinto.

Hacía pocos minutos que éste había vuelto.

—¿Sois el señor de Meneses?

—Sí.

—Pues esta carta de palacio.

—¡De palacio!...

—No espero respuesta.

—Está bien.

Maquinalmente tomó el papel Jacinto.

Cuando se desaturdió había desaparecido el criado de la reina.

Miró el sobre.

Conoció la letra de la mujer a quien adoraba.

—¡Ah! —exclamó.

Y sus ojos brillaron intensamente.

Abrió la carta.

Leyó.

Sintióse más autrdido que nunca.

¿No estaba soñando?

¡Doña Inés fuera del convento!

Y sin embargo, no podía verla.

Tenía que respetar al regia morada, siquiera fuese por gratitud a la reina.

Volvió a leer.

Se consideraba feliz; pero su situación no había mejorado.

¿Debía contestar a su amada?

No, porque ésta no decía que lo hiciese así, y además encontraría muchas dificultades para conseguir que le entregasen la carta.

Nada podía determinar Jacinto; pero necesitaba un desahogo.

Salió de su casa y fué en busca de don Juan y el doctor.

Ambos opinaban que era preciso esperar a que don Diego volviese a la corte.

¡Esperar!

Esta era una palabra terrible para el mancebo.

Tenía que resignarse.

Se consoló con ir a pasear frente a palacio.

Los enamorados son así.

La noche llegó.

La organización de Jacinto, más o menos resistente, era como la de todo el mundo.

Sus fuerzas se habían agotado, porque no había dormido las dos noches anteriores.

A su vivienda fué.

No abrigaba ya ningún temor.

Podía esperar descuidadamente.

El sueño es, no solamente un descanso, sino también un goce que no tiene igual en ciertos momentos.

Hasta de cenar se había olvidado.

Ni siquiera se ocupó en ir a visitar a don Andrés para preguntarle si Tomás había muerto.

Se desnudó y se acostó.

A los pocos momentos dormía profundamente.

Bien lo necesitaba.

Amaneció.

Jacinto continuaba durmiendo.

Por fin despertó a las diez de la mañana.

Su cerebro se había despejado.

Ya no eran sus ideas confusas.

Recordó los sucesos de los días anteriores y los apreció de distinta manera.

Seguía creyendo que su situación era difícil; pero no perdía la esperanza